

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΗ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, ἐνδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί—ἀπ'εὐθείας πρὸς ἐμέ.
 Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο—ὁ κ τ ῶ φ ρ ά γ γ α εἶναι μόνε.
 Γιὰ τὰ ξένα ὁμως μέρη—δ ἔ κ α φ ρ ά γ γ α και 'σ τ ῶ χ ἔ ρ ι.

Εἰς γνῶσιν φέρομεν παντός εὐμούσου ταλεπῆ
 ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπῆ
 με τὴν ἀνάλ. εἰν τιμὴν, κ' ὅποτος ἀπ' ἔξω θέλει.

Ἐβδομον κ' εἰκοσὸν, μετροῦντες χρόνον
 ἐδρεῦομεν στὴν γῆν τῶν Παρθενῶναν.

Ἐτος χίμα δώδεκα κ' ἔνιακόσ' ἀκόμα,
 ἔλοι τὴν Ἀνόρθωσι δάχουνε σ'τὸ στόμα.

Μηνὸς Μαρτίου τριάντα μία,
 πρόγονοι βγαίνουν ἀπὸ μνημετα.

Χίμα διακόσα κ' ἔνα,
 και τόσα μουτρα ξένα.

**Ἄλλω πάλι μετ' ῥέμα
 'στού Τρικουλότ' ὁ μνήμα.**

Και σὲ τόσαις τελεταῖς ἡ μεγάλη σου μορφή
 δὲν περῆν λησμονημένη,
 και σὲ τόσαις τελεταῖς ἢ ἡ θλίψις ἡ κρυφὴ
 σὲ θημάται δακρυσμένη.

Χρόνια πέρασαν, κ' ἐμπρὸς σου
 πάλι σταματοῦν πολλοί,
 και 'στὸν ὄρινο σταυρὸ σου
 γονατίζουν σιγηλοί.

Και τὸν ἦχο και τὸν τόνο τῆς τρανῆς σου τῆς λαλιάς
 δὲν ἐξέχασαν ἀκόμα,
 και 'στού τάφου σου τὸ χῶμα
 πάλι φύλλα πρασινίζουν τῆς συμβολικῆς ἐλπίδας.

Τέτοια μνήμα σὴν κ' αὐτὸ
 μένει κατ'ι λατρευτό,
 γιὰ κειροὺς ἀνθοβολεῖ.

Τέτοια μνήμη δὲν γερνῆ,
 κ' ὁ κειρὸς ὅπου περῆν
 τὴν λαμπρύνει πρὸ πολύ.

**Σύγχυσις γλωσσῶν ποικίλων
 και πολλῶν φυλῶν και φύλων.**

Φ.—Ἀν ἔρχης νοῦ, ἔρε Περικλῆ, θάστα τον μὴ σου φύγη...
 σοφοί κ' ἀπέξω κ' ἀπ' ἐδῶ μεξ στρώνουν σ'τὸ κυνήγι.

Π.—Μὰ τείνει τοῦτο τὸ κακὸ κ' αὐτὰ τὰ πανηγύρια...
 με ξένους Ἑλλήνες σοφοί τσουγκρίζουν τὰ ποτήρια.

Μὲ κεντοῦν και τοὺς κεντῶ,
 με σκουντοῦν και τοὺς σκουντῶ,
 τῶν Ρωμηῶν ἐξάφεις τόσαι,
 και πατεῖς με και πατῶ σε.

Κάθε ρήτορας παλαύρας
 κεραυνοὺς δυσσοδομεῖ,
 πρόγονοι, γιορταῖς τῆς Λαύρας,
 και Στρατός εἰς τὴν γραμμῆ.

Ἦλθε κ' ἔνας σὴν Ἰάπων,
 ὅμως εἶδα κ' ἕναν Πέρση,
 και σκαιο σπυτῶν προπάπων
 ἐξυμνοῦνται σὴν και πέρση.

Ἵντας πόλις δαμοσία,
 ποῦ εἰ κάνει και τὰ χάνει...
 τί γλωσσῶν Βαβυλωνία,
 ποῦ τὴν γλῶσσα σου ξεχάνει.

Φέσι, ψάθιο καπέλο,
 και τουρλοῦ τουρλοῦ Στρατοῦ,
 και λαὸς τὸν Βενιζέλο
 χάσκαον τὸν χειροκροτεῖ.

Ἵπλων παρελαύνει ἄσος
 και καθένος μεξ συγκαίρει...
 Ἵροβιάστηκε κ' ὁ Νάσσαο,
 ὁ λοχίας τοῦ Λευτέρη.

